

Arrest

**nr. 343 227 van 20 maart 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 17 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 5 juli 2022 binnenkwam als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 6 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 5 december 2022 besliste de Dienst Voogdij van de FOD Justitie dat verzoekster meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat zij 21,7 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 23 november en 6 december 2021 werden de vingerafdrukken van verzoekster geregistreerd in Griekenland (Eurodac).

1.4. Op 10 februari 2023 werd beslist dat verzoekster deed van het verzoek, omdat zij zich niet heeft aangeboden bij de Dienst Vreemdelingenzaken voor een interview.

1.5. Op 16 maart 2023 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.6. Op 17 september 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigering, die verzoekster door aangetekende brief van 18 september 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 16/03/2023
Overdracht CGVS: 26/04/2023

U werd op 14 maart 2025 op het Commissariaat-generaal gehoord van 09.14 uur tot 13.20 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Evelien VERSTRAETEN, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Op 6 juli 2022 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. U was niet aanwezig voor uw interview waarna er een beslissing tot beëindiging genomen werd op 10 februari 2023. Op 16 maart 2023 diende u een volgend verzoek om internationale bescherming in België in. Dit verzoek werd ontvankelijk verklaard op 2 mei 2025. U verklaarde geboren te zijn op [...] oktober 2006, uit een leeftijdstest uitgevoerd door de FOD Justitie bleek dat u op 1 december 2022 minstens 21,7 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar. Het CGVS beschouwd bijgevolg uw geboortedatum als zijnde [...] januari 2003.

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawiye clan te behoren, subclan Mobleen Osman. U bent geboren op [...] januari 2003 in Moorajiido, Middle Shabelle, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Somalië.

Zolang u zich herinnert is Al Shabaab aan de macht in uw dorp. U woonde in bij uw maternale oom M.O.O [...] U volgde koranschool en ging daarna ongeveer 6 maanden naar de middelbare school in Jowhar, ongeveer 20 kilometer van uw dorp. Uw vader was landbouwer, hij werd ziek waarna uw familie ondersteund werd door uw oom. In het jaar 2016 kwamen leden van Al Shabaab voor de hand van uw oudere zus vragen. Uw moeder weigerde het aanzoek, waarna zij door hen ontvoerd werd. Sindsdien heeft u geen informatie meer over haar vernomen. Daarna verhuisden uw oudere zussen S [...] en N [...] naar uw maternale oom. Uw zus S [...] verliet in 2017 Somalië, uw oom kon haar helpen vluchten door een van zijn velden te verkopen. Uw zus S [...] diende op 24 oktober 2017 in België een verzoek om internationale bescherming in. Zij werd erkend als vluchteling op 22 mei 2018.

Uw andere zus N [...] werd begin 2018 meegenomen door Al Shabaab en zij zou getrouwd zijn met een lid.

In september 2018 kwam een lid van Al Shabaab, Y.A [...] naar het huis van uw maternale oom om uw hand te vragen, uw oom weigerde dit. Vanaf december 2018 ging u naar de Xabo Sheikh school in Jowhar. U ging samen met andere meisjes uit uw dorp ofwel met de auto ofwel met de ezelkar, vijf dagen per week naar deze school. Op een dag in mei 2019 was u samen met drie andere meisjes onderweg naar school, jullie werden tegengehouden door een auto waarin zeven personen van Al Shabaab zaten. U herkende de stem van Y.A [...], die eerder uw hand was komen vragen. U kreeg een stuk metaal op uw been gegooid waardoor u gewond raakte. Een ander meisje viel van de kar. Jullie vluchtten over het grasland in de richting van Jowhar, waar een andere auto toekwam. De auto met de Al Shabaab-leden reed weg toen ze de andere auto zagen komen. In deze wagen zaten burgers, jullie vroegen hen hulp en zij brachten jullie naar uw dorp Moorajiido. U mocht daarna van uw oom niet meer naar school gaan, uit angst voor Al Shabaab ging u vanaf dan op verschillende plaatsen slapen zodat ze niet zouden weten waar u was. Op een gegeven avond verbleef u bij uw vader en uw broer thuis, u denkt dat u verkleet werd, want Al Shabaab kwam die nacht langs. Ze vroegen waar u was, en sloegen uw broer. U kon zich onder het bed verstoppen en werd niet opgemerkt.

Rond die periode werd uw grootmoeder langs moeders zijde ziek, zij had kanker en kon in het ziekenhuis in Jowhar niet verder behandeld worden. Uw oom besloot om de twee velden die hij nog had te verkopen en met de opbrengst daarvan een smokkelaar te betalen, zodat u en uw grootmoeder het land konden verlaten. Op 17 oktober 2021 kwam u met uw grootmoeder aan in Turkije. U reisde verder via Griekenland waar u op 7 december 2021 een asielaanvraag deed. Deze werd onontvankelijk verklaard op 14 december 2021. U vloog vanuit Athene naar Brussel op 5 juli 2022.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al Shabaab. U haalt ook aan dat u nog steeds gevolgen ondervindt van uw VGV en dat u vreest dat indien u een dochter zou krijgen, dat het haar ook aangedaan wordt.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: een medisch attest waaruit blijkt dat u een VGV van het tweede type onderging; een kopie van de verblijfstitel van uw zus S [...].

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In de eerste plaats strookt de situatie waarin u schetste dat uw vervolgingsfeiten plaatsvonden, niet met de landeninformatie. U verklaarde uw gehele leven in Moorajiido te wonen waar Al Shabaab sinds u zich kan herinneren de macht heeft (CGVS, p. 13; CGVS, p. 26). U zou vanaf december 2018 naar school gegaan zijn in Jowhar – waar de overheid de controle heeft (CGVS, p. 26) – en u zou daar 5 dagen per week met een aantal meisjes van uw dorp naartoe reizen (CGVS, p. 18-19). Wanneer jullie met de ezelkar gingen bestuurden jullie – de meisjes dus – zelf de kar (CGVS, p. 36)

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat vrouwen in Al Shabaab gebieden slechts een zeer beperkte bewegingsvrijheid genieten (zie COI focus: vrouwen in al-Shabaabgebied). Zo mogen zij hun woning niet verlaten zonder mannelijke begeleider. Verder blijkt uit deze informatie dat het regulier onderwijs in gebieden waar Al Shabaab aan de macht is, per definitie afgeschaft wordt. Kinderen worden verplicht om naar scholen te gaan die door Al Shabaab opgericht zijn met oog op het gedachtengoed van de organisatie te verspreiden. Wat u verklaarde is strijdig met bovenstaande objectieve informatie en bijgevolg niet geloofwaardig. In de eerste plaats zouden u en de meisjes waarmee u naar school ging deze verplaatsing nooit mogen maken. Hier komt nog bij dat Al Shabaab in essentie het regulier onderwijs afkeurt, en dat het normaal niet makkelijk is om verplaatsingen te maken tussen gebieden waar Al Shabaab de controle heeft en gebieden waar de overheid de controle heeft. Dat jullie 6 maanden naar een reguliere school konden gaan in een stad waar de overheid de controle had – dit wil zeggen dat u twee keer per dag de oversteek maakte van een gebied waarin Al Shabaab de controle had naar overheidsgebied – is niet aannemelijk. Wat u verklaart dat er gebeurd zou zijn, kan feitelijk niet hebben plaatsgevonden in de context die u errond schetst.

Uw verklaringen over het Al Shabaab lid Y.A [...], en zijn huwelijksaanzoek, weten niet te overtuigen. In september 2018 zou hij voor de eerste keer langs het huis van uw oom gekomen zijn om uw hand te vragen. U verstopte u in een andere kamer, hij zou enkel met uw oom gesproken hebben (CGVS, p. 33). U weet over hem dat hij ongeveer 45 jaar oud is en u hoorde dat hij een meisje kreeg met een vrouw in het dorp. Toen uw oom het aanzoek weigerde ging hij weg, en zou hij gezegd hebben dat ze in de toekomst uw hand zouden krijgen, u zouden bemachtigen (CGVS, p. 35). Vijf maanden later, in mei 2019 werd u onderweg naar uw school in Jowhar tegengehouden door een wagen waar zeven leden van Al Shabaab in zaten (CGVS, p. 31). U wist dat Y.A [...] erbij was, omdat u zijn stem herkende van toen hij aan uw oom om uw hand kwam vragen. U verklaart dat mensen uit het dorp verklikt zouden hebben dat jullie op dat uur met de kar voorbij zouden komen (CGVS, p. 36).

Een aantal zaken vallen hierbij op. U verklaarde dat uw moeder in 2016 door Al Shabaab ontvoerd werd nadat ze een huwelijksaanzoek aan een van haar dochters afwees (CGVS, p. 7, p. 25, p. 33), begin 2018 werd uw zus N [...] meegenomen en gedwongen om te trouwen met een Al Shabaab lid (CGVS, p. 9). Gezien deze problemen met Al Shabaab in het verleden, is het opmerkelijk dat u en uw familie niet meer anticipeerden op het feit dat u en uw andere zussen op een gegeven moment op een leeftijd zouden komen waarop jullie voor Al Shabaab huwbaar waren. Uw oom weigerde een huwelijksaanzoek (CGVS, p. 31), zonder daarna enige maatregelen te nemen. U ging nog vijf maanden naar school in overheidsgebied, en uw familie liet u vijf dagen per week een afstand van 20 kilometer heen en weer afleggen naar overheidsgebied. Goed wetende wat er in het verleden allemaal gebeurd was toen een familielid weigerde om toestemming te geven voor een huwelijk met een Al Shabaab lid, is het niet aannemelijk dat hier binnen uw familie niet meer reactie op kwam. Zelfs indien jullie niet onmiddellijk wisten wat te doen, zou er nog steeds verwacht worden dat jullie in de weken daaropvolgende een plan zouden uitwerken. Zeker aangezien u zelf verklaarde dat meisjes vanaf een bepaalde leeftijd beetje per beetje meegenomen werden (CGVS, p. 30). Hetgeen jullie overkwam was geen uitzonderlijk fenomeen – noch in uw familie noch in de regio. Ook het feit dat uw familie

u pas wegstuurde nadat bleek dat uw grootmoeder voor medische verzorging het land moest verlaten (CGVS, p. 32), is niet aannemelijk. Deze situatie had zich al voorgedaan, meer dan eens binnen uw familie. Dat de absurde opeenvolging van incidenten die u omschrijft niet voldoende zou zijn om u weg te sturen, is niet geloofwaardig. Uw oom had nog velden die hij kon verkopen, zo had hij er ook voor kunnen zorgen dat uw oudere zus S [...] in 2017 het land kon verlaten (CGVS, p. 30, p. 32, p. 33).

Indien Y.A [...] effectief met u wou trouwen, is het minstens opmerkelijk dat hij zich liet afschepen nadat uw oom zijn aanzoek weigerde. U verklaarde zelf dat Al Shabaab sinds u zich herinnert aan de macht is in uw dorp (CGVS, p. 26), uit wat er met uw zussen gebeurd is blijkt ook dat ze er niet voor terug deinzen om meisjes onder dwang mee te nemen. Pas vijf maanden later toen u onderweg naar school was, werd u onderschept door Y.A [...] omdat u verklikt zou zijn (CGVS, p. 32). Het is niet logisch dat ze u op de weg zouden onderscheppen op de manier die u omschrijft. U woonde nog steeds op dezelfde plaats als waar hij het huwelijksaanzoek aanvankelijk kwam doen – bij uw oom – en u ging al vijf maanden 5 dagen per week langs dezelfde weg naar uw school in Jowhar. U en uw klasgenoten werden met de auto tegenhouden op een weg waar ook wagens van de overheid komen (CGVS, p. 35). U achtervolgen en een poging doen u te ontvoeren was onnodig aangezien hij gewoon langs uw huis kon komen en u een vaste routine had. Dat u zijn stem herkend zou hebben nadat u die één keer eerder gehoord had vijf maanden eerder, is niet geloofwaardig.

Na de ontvoeringspoging zou u telkens op verschillende plaatsen geslapen hebben, zodat het voor Al Shabaab moeilijker was om te achterhalen waar u was (CGVS, p. 32). De enige nacht dat u sinds dat incident onderweg naar uw school, bij uw vader en uw broer ging overnachten kwam Al Shabaab langs – u weet niet wie u verlikte – op zoek naar u (CGVS, p. 32). Ze vroegen aan uw broer waar u was, mishandelden hem. U kon uzelf onder het bed verbergen, uw broer had er ook nog zakken voor gezet waardoor u niet opgemerkt werd. Het is al te frappant dat er leden van Al Shabaab langs komen op het enige moment dat u toevallig bij uw vader en uw broer overnachtte. Verder is het niet geloofwaardig dat u kon ontkomen door u onder het bed te verbergen. Indien zij al zodanig veel moeite gedaan hadden om u te vinden zoals u verklaarde – wat het CGVS niet geloofwaardig acht – zou van hen verwacht worden dat ze het huis toch iets grondiger doorzoeken.

Op verschillende punten komen de verklaringen die u aflegde bij de DVZ op 24 april 2023 niet overeen met uw verklaringen bij het CGVS op 14 maart 2025.

- *Bij de DVZ verklaarde u dat u vanaf eind 2019 naar Jowhar reisde om naar school te gaan (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Bij het CGVS verklaarde u dat u vanaf december 2018 naar school ging in Jowhar (CGVS, p. 18), dit is een jaar eerder.*
- *Bij de DVZ verklaarde u dat u met vijf andere meisjes vanuit het dorp naar Jowhar reisde om naar school te gaan, en dat telkens wanneer Al Shabaab jullie zag zij iemand meenamen (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Bij het CGVS maakt u geen melding van Al Shabaab die ook maar één klasgenote meegenomen zouden hebben, u verklaart wel dat de meisjes die in het dorp woonden beetje per beetje werden meegenomen afhankelijk van hun leeftijd (CGVS, p. 30)*
- *Bij de DVZ verklaarde u dat twee mannen in een auto u probeerde te ontvoeren (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Bij het CGVS verklaarde u dat ze met zeven of zo iets in de auto zaten (CGVS, p. 31).*
- *Bij de DVZ verklaarde u dat u kon ontkomen bij het incident bij de weg, maar dat Al Shabaab twee meisjes meenam (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Bij het CGVS verklaarde u dat jullie konden ontsnappen (CGVS, p. 31).*
- *Bij de DVZ verklaarde u dat uw oom na het incident zei dat u altijd binnen moest blijven (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Bij het CGVS verklaarde u dat u na de ontvoeringspoging steeds op verschillende plekken gingen overnachten.*
- *Bij de DVZ verklaarde u dat uw oom in de moskee benaderd werd door Al Shabaab, ze zeiden dat ze u nodig hadden (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Hij zou ontkomen zijn via een andere deur in de moskee en vertelde u daarna alles. Vervolgens hielp hij u uit Somalië te vertrekken. Tijdens uw onderhoud bij het CGVS vermeldde u niet dat uw oom in de moskee benaderd werd.*
- *Bij de DVZ maakte u geen melding van het feit dat uw zus N [...] begin 2018 door Al Shabaab werd meegenomen (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). U geeft deze informatie pas tijdens uw onderhoud bij het CGVS (CGVS, p. 9).*

Gezien het om cruciale elementen gaat die deel uitmaken van de kern van uw asielrelaas, ondermijnt u hiermee uw geloofwaardigheid op grondige wijze.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn

om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR *International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia* van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de *EUAA Country Guidance: Somalia* van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het *EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation* van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgfs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de *EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update* van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de *COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie* van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de *EUAA Country Guidance: Somalia* van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de *EUAA Country Guidance: Somalia* wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied.

Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM)

vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTAMS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Middle Shabelle te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Middle Shabelle een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 138 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (80). AS voert aanvallen uit tegen de aanwezige veiligheidsdiensten (ATMIS, SNA en lokale politie), sommige hiervan zijn hit-and-run-aanvallen. Daarnaast is er sprake van interclangeweld, aanvallen tegen AS door de Abgaalclan, gezamenlijke aanvallen van de veiligheidsdiensten tegen AS en gevechten tussen verschillende SNA-eenheden onderling. Wat het geweld door explosions/remote violence betreft noteert ACLED voornamelijk AS-aanslagen gericht tegen de veiligheidsdiensten. De terreurgroep viseert ook burgerdoelwitten. De overige incidenten in deze categorie zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de internationale troepenmacht. De door ACLED geregistreerde 483 dodelijke slachtoffers zijn vooral soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties, AS-aanvallen of clanconflicten. Voor het geweld onder de noemer air/drone strike telt ACLED 33 doden. Dit zijn gerichte aanvallen tegen AS-schuilplaatsen of -posities. ACLED noteert geen enkele burgerdode door dit geweld. In totaal noteert ACLED 28 burgerdoden voor deze verslagperiode voor 13 incidenten onder civilian targeting. AS is verantwoordelijk voor de meeste burgerdoden. Het gaat over IED-en mortieraanslagen en het overvallen van voertuigen. Het motief is niet altijd duidelijk. AS eist ook niet alle aanslagen op. De overige geregistreerde burgerdoden zijn slachtoffers van clangeweld. Het gaat om gerichte moorden met een vuurwapen en als motieven worden clanwraak of grondtwisten vermeld. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en conflict/onveiligheid, hervestigt zich binnen de eigen regio of in Banadir.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U bracht geen elementen aan waaruit het tegendeel blijkt. Uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk over een netwerk beschikt in uw regio van herkomst. Uw vader en uw broer wonen in uw dorp Moorajiido samen met uw oom Ibrahim Yussuf Ahmed, met hen heeft u contact. Daarnaast heeft u nog een oom en een tante langs moeders zijde, Mohammed Osman Omar en Halimo Osman Omar. Uw tante woont in het nabijgelegen dorp Jameeco, uw twee jongere zussen verblijven bij haar. Uw oom zou verhuisd zijn naar Jeda, waarvan u

verklaart dat het ook in de regio is (CGVS, p. 11). Aangezien uw asielrelaas niet geloofwaardig bevonden werd, is er voor het CGVS geen reden om aan te nemen dat uw familieleden problemen ondervonden zouden hebben ten gevolge daarvan.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De verblijfsstatus van uw zus Yusuf Hassan Sa'diyo staat in deze beslissing niet ter discussie.

U legt tevens een attest aangaande uw genitale verminking neer. Daaruit blijkt dat u een VGV van het tweede type onderging. U expliciet gevraagd naar uw vrees bij terugkeer vermeldt u aanvankelijk niets over VGV. U gevraagd of u een vrees bij terugkeer heeft die verbonden is aan uw besnijdenis verklaart u dat meisjes in uw dorp faraonisch (lees: type III) besneden worden, dat u daar niet van houdt en dat ook niet wilt. U voegt eraan toe dat u niet zou willen dat uw (hypothetisch) dochtertje iets aangedaan zou worden. Uit de landeninformatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt overigens dat de meest ingrijpende vorm van VGV, infibulatie/ type III, vervangen wordt door minder invasieve besnijdenisvormen en dat herbesnijdenis naar een ernstigere vorm geenszins systematisch wordt toegepast.

Los daarvan slaagde u er doorheen uw verklaringen niet in om aannemelijk te maken dat u bij terugkeer naar Somalië de meest ingrijpende vorm van VGV, infibulatie/type III, zou ondergaan. Toen u gevraagd werd naar wat u bij de DVZ niet kon zeggen betreffende uw VGV, verwees u opnieuw en hypothetisch naar die man met wie u moest huwen. U gaf aan dat het geluk van een vrouw er niet toe doet en als u naar hem wordt toegestuurd hij u gaat snijden met een scheermesje en hij met macht zijn wil zal opleggen onder de lakens (CGVS, p.38-39). Echter, hogerop werd reeds gemotiveerd dat dit beweerde gedwongen huwelijk ongeloofwaardig is. U slaagt er met andere woorden niet in uw beweerde vrees voor infibulatie/type III concreet te maken. Daarnaast verwees u ook vaag en algemeen naar het feit dat er besnijdenis is in het dorp en de meisjes op een faraonische besnijdenis besneden moesten worden (CGVS, p.38). Niet alleen blijkt uit uw attest dat u niet op een faraonische wijze besneden bent; ook blijkt dat de machthebbers in uw dorp – zijnde Al-Shabaab (zie supra) – vrouwenbesnijdenis niet steunt, maar ook niet actief actie onderneemt om het te stoppen. Er kan besloten worden dat Al-Shabaab geen standpunt inneemt omdat de terreurgroep VGV ziet als een privéaangelegenheid. Derhalve zijn er in casu goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Somalië niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

U haalde aan dat u tot op vandaag problemen ondervindt en pijn ervaart als gevolg van uw besnijdenis. Wat de gevolgen van de vrouwelijke genitale verminking (VGV) die u heeft ondergaan betreft, merkt het CGVS op dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde stukken, kan derhalve worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. Het CGVS wijst er ter zake nog op dat u voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure kan aanwenden.

Uw zus, S [...] werd op 22 mei 2018 erkend als vluchteling door het Commissariaat-generaal. Zij verliet Somalië in 2017 vanwege problemen die ze kreeg nadat zij weigerde om met een Al-Shabaab-lid te trouwen. Deze feiten werden door het CGVS niet betwist. Het loutere feit dat haar verklaringen wél geloofwaardig bevonden werden brengt niet zonder meer met zich mee dat uw verklaringen dat ook zijn, in tegendeel. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt individueel behandeld en onderzocht. Dit maakt dat bovenstaande argumentatie omtrent de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten pertinent blijft, en volledig los staat van de geloofwaardigheid van de problemen die uw zus S [...] in 2017 ondervond. Daar komt nog bij dat de door u vooropgestelde problemen veroorzaakt werden door een ander persoon en ook zich pas twee jaar later voorgedaan zouden hebben

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 04 maart 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag *juncto* artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- De zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.

Inzake haar tegenstrijdig bevonden verklaringen wijst verzoekster op het feit dat het persoonlijk onderhoud pas twee jaar na het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvond. Bovendien lijdt verzoekster aan psychologische problemen die vergeetachtigheid veroorzaken.

Verzoekster wenst ook op te merken dat zij afkomstig is uit een regio die Al-Shabaab nog steeds onder controle heeft. Verzoekster wenst hierbij dan ook op te merken dat Al-Shabaab in haar regio verschillende dorpen onder controle kreeg en actief was, waardoor de aanwezigheid in haar dorp niet altijd even hoog was, en zij dus zo op sommige momenten zich naar school kon begeven.

Verzoekster kan ook een actuele verklaring neerleggen van het Jowhar Police Station die de problemen van verzoekster bevestigt en ook de precare veiligheidssituatie aanhaalt in verzoeksters regio. Zij heeft dit verkregen via haar maternale oom die deze verklaring heeft gevraagd bij het politiekantoor ter staving van haar relaas.

Verder wenst verzoekster op te merken dat de bestreden beslissing totaal geen rekening houdt met haar kwetsbaar profiel als vrouw in Somalië. De positie van vrouwen in Somalië is tot op heden nog steeds uiterst precair, zeker in regio's waar Al-Shabaab de macht heeft. De positie van vrouwen in Al-Shabaab gecontroleerd gebied brengt een verhoogd risico met zich mee. Het feit dat haar zus erkend werd omwille van problemen die zij kreeg doordat zij weigerde te huwen met een lid van Al-Shabaab, toont verder aan dat dit wel degelijk een gangbare praktijk is in verzoeksters regio. Verzoekster is duidelijk afkomstig uit een regio in Somalië waar het loutere feit een vrouw te zijn een verhoogd risico met zich meebrengt, hetgeen wordt aangetoond door de erkenning van haar zus.

Vervolgens stelt verzoekster dat er in haar hoofde sprake is van een verwestering. Ondertussen is verzoekster al meer dan drie jaar in België. Ze vertrok ook uit Somalië als minderjarige. Ze gedraagt zich niet meer naar de waarden en normen die door Al-Shabaab worden opgelegd. Verzoekster licht het risico dat een verwestering met zich meebrengt toe aan de hand van landeninformatie.

In ondergeschikte orde stelt verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming op basis van de veiligheidssituatie. Hierbij benadrukt verzoekster haar verwesterd profiel als risicoverhogende persoonlijke omstandigheid.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- “3. Attest Yuneco ;
4. Attest Jowhar Police Station ;
5. Attest van regelmatige verblijfsaanmelding in het onthaaljaar dd. 30/06/2023 ;
6. Deelcertificaat BE NT 2-Waystage schriftelijk 2 dd. 20/01/2025 ;
7. Deelcertificaat BE NT 2 Waystage mondeling 2 dd. 20/01/2025 ;
8. Deelcertificaat Technisch lezen en schrijven Latijns schrift dd. 13/01/2025 ;
9. Inschrijvingsformulier CVO ,
10. Werkgeversattest FERM ;
11. Arbeidsovereenkomst FERM Dienstencheques ;
12. Individuele rekeningen ;
13. Loonfiche ;
14. Aanbevelingsbrief M.H [...] ;
15. Aanbevelingsbrief S.A.W [...] ;
16. Aanbevelingsbrief M.R [...] ;
17. Aanbevelingsbrief S.H.Y [...] ;
18. EUAA Country of Origin Information: Somalia Security Situation May 2025, beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2025-06/2025_05_EUAA_COI_Report_Somalia_Security_Situation.pdf
19. EUAA Country of Origin Information Somalia: Country Focus, May 2025, beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2025-05/2025_05_EUAA_COI_Report_Somalia_Country_Focus.pdf
20. EASO Country Guidance: Somalia (August 2023), beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-08/2023_Country_Guidance_Somalia.pdf ;
21. EASO COI Report SOMALIA: Targeted Individuals, 20/09/2021, beschikbaar op: https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_targeted_profiles_20210920.pdf ;
22. UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia, september 2022., beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/us/media/international-protectionconsiderations-regard-people-fleeing-somalia> ;
23. NANSEN Note 3 – 2022 Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer, beschikbaar op: <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/10/NANSENNotes-Afghanistan-2022-3-AFGHANISTAN-EEN-ANALYSE-VAN-HETBESCHERMINGSBELEID-EN-RISICOS-BIJ-TERUGKEER-1.pdf>.”

3.1.2. Op 4 november 2025 legt de commissaris-generaal een nota met opmerkingen neer waarin hij stelt dat het verzoekschrift geen gegrond middel bevat. Tevens wordt de volgende informatie gevoegd:

- het UNHCR-rapport, “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van September 2022;
- de EUAA “*Country Guidance: Somalia*” van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, “*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*” van mei 2025;
- het EUAA-rapport, “*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*” van 13 augustus 2025;
- de COI Focus “*Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)*”.

3.1.3. Op 22 januari 2026 legt verzoekster een aanvullende nota neer. Verzoekster voegt een psychologisch attest, een medisch verslag en het bewijs van enkele medische afspraken. Verzoekster wenst met deze documenten aan te tonen dat er persoonlijke omstandigheden zijn in haar hoofde die leiden tot een verhoogde kwetsbaarheid indien zij dient terug te keren naar Somalië. Verzoekster licht op theoretische wijze toe.

Inventaris der stukken van de aanvullende nota:

- “1. *Psychologisch verslag* ;

2. Bewijs van medische afspraken ;
3. Medisch verslag neuroloog.”

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. In haar verzoekschrift en aanvullende nota betoogt verzoekster dat ze kampt met ernstige psychologische problemen. Wat het in het verzoekschrift aangevoerde attest betreft formuleert de commissaris-generaal in zijn verweernota terdege:

“Wat betreft het ongedateerde attest van YUNECO waarin wordt aangegeven dat verzoekster werd gezien op 6 februari 2023, 16 februari 2023, 2 maart 2023, 16 maart 2023 en 13 april 2024 en haar psychologische begeleiding werd opgestart naar aanleiding van stress en trauma-klachten en werd beëindigd omwille van een verhuis, stelt verweerder vooreerst vast dat verzoekster voor het CGVS nooit enige melding heeft gemaakt van psychische problemen en/of bijzondere procedurele noden (zie ook Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ en Beoordeling Bijzondere Procedurele Noden, dd. 24/04/2023). Ook haar advocaat merkte niets op over psychische problemen die een normaal verloop van de procedure zouden verhinderen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt daarnaast dat het interview probleemloos is verlopen, dat verzoekster de vragen begreep en betekenisvolle antwoorden kon geven. Er werden géén opmerkingen geformuleerd over het verloop of de inhoud van het persoonlijk onderhoud, ook niet na verzending van de notities. Dat er pas nu tijdens de beroepsprocedure voor het eerst wordt aangegeven dat verzoekster in 2023 een aantal sessies heeft gevolgd bij een psychologe, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster op volwaardige wijze kon deelnemen aan onderhavige procedure. Bovendien blijkt nergens uit het attest dat verzoekster haar cognitieve vermogens en geheugenfuncties zodanig zijn aangetast dat het voor de autoriteiten onmogelijk zou zijn om haar verzoek om internationale bescherming op haar geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Verweerder herhaalt dat dit evenmin blijkt uit de opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS of uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoekster was immers in staat om haar vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten en zij kon eveneens omstandige en precieze verklaringen en beschrijvingen geven. Het neergelegde attest van YUNECO doet aldus niets af aan de motieven in de bestreden beslissing.”

De Raad treedt het voormelde verweer integraal bij en benadrukt in deze dat van verzoekster kan worden verwacht dat zij van bij de aanvang van de procedure haar volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over haar verzoek en het aan haar is om op precieze wijze de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er in voorkomend geval passende steun kan worden voorzien voor zover de verzoekster hier nood aan heeft en voor zover haar bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond (*Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 55*). Ook kan de Raad uit het verloop van het persoonlijk onderhoud geenszins afleiden dat verzoekster ook maar enige moeite had met het antwoorden op de aan haar gestelde vragen en het uiteenzetten van haar redenen om in België de internationale bescherming te verzoeken.

Het door verzoekster neergelegde (ongedateerde) psychologische attest in haar aanvullende nota kan de voormelde beoordeling dan ook niet ombuigen. Dit attest vermeldt dat zij op 7 oktober 2025 wordt begeleid en maakt dan wel gewag van cognitieve problemen waaronder vergeetachtigheid, doch dit attest toont andermaal niet aan dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming deel te nemen en coherente en consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot de relevante elementen van haar verzoek om internationale bescherming. Dit geldt temeer nu de vermelde symptomen in het psychologisch attest geen medische vaststellingen betreffen en louter gebaseerd werden op de eigen verklaringen van verzoekster. Enige vorm van objectivering ontbreekt, temeer daar uit de medische verslagen blijkt dat het neurologisch onderzoek normaal was (aanvullende nota, stukken 1-3).

3.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vooropgestelde vrees van verzoekster gelet op haar weinig aannemelijke verklaringen (i) en de veelvuldig vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen (ii).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijken.

Vooreerst overweegt de bestreden beslissing op overtuigende wijze dat de verklaringen van verzoekster inzake het leven en naar school gaan onder Al-Shabaab niet aannemelijk zijn in het licht van de beschikbare landeninformatie:

“In de eerste plaats strookt de situatie waarin u schetste dat uw vervolgingsfeiten plaatsvonden, niet met de landeninformatie. U verklaarde uw gehele leven in Moorajiido te wonen waar Al Shabaab sinds u zich kan herinneren de macht heeft (CGVS, p. 13; CGVS, p. 26). U zou vanaf december 2018 naar school gegaan zijn in Jowhar – waar de overheid de controle heeft (CGVS, p. 26) – en u zou daar 5 dagen per week met een aantal meisjes van uw dorp naartoe reizen (CGVS, p. 18-19). Wanneer jullie met de ezelkar gingen bestuurden jullie – de meisjes dus – zelf de kar (CGVS, p. 36)

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat vrouwen in Al Shabaab gebieden slechts een zeer beperkte bewegingsvrijheid genieten (zie COI focus: vrouwen in al-Shabaabgebied). Zo mogen zij hun woning niet verlaten zonder mannelijke begeleider. Verder blijkt uit deze informatie dat het regulier onderwijs in gebieden waar Al Shabaab aan de macht is, per definitie afgeschaft wordt. Kinderen worden verplicht om naar scholen te gaan die door Al Shabaab opgericht zijn met oog op het gedachtengoed van de organisatie te verspreiden. Wat u verklaarde is strijdig met bovenstaande objectieve informatie en bijgevolg niet geloofwaardig. In de eerste plaats zouden u en de meisjes waarmee u naar school ging deze verplaatsing nooit mogen maken. Hier komt nog bij dat Al Shabaab in essentie het regulier onderwijs afkeurt, en dat het normaal niet makkelijk is om verplaatsingen te maken tussen gebieden waar Al Shabaab de controle heeft en gebieden waar de overheid de controle heeft. Dat jullie 6 maanden naar een reguliere school konden gaan in een stad waar de overheid de controle had – dit wil zeggen dat u twee keer per dag de oversteek maakte van een gebied waarin Al Shabaab de controle had naar overheidsgebied – is niet aannemelijk. Wat u verklaart dat er gebeurd zou zijn, kan feitelijk niet hebben plaatsgevonden in de context die u errond schetst.”

In haar verzoekschrift benadrukt verzoekster dat de aanwezigheid van Al- Shabaab in haar dorp niet altijd even constant was, waardoor zij zich dus op sommige momenten naar school kon begeven. Verzoekster legt daarnaast ook een verklaring neer van het ‘Jowhar Police Station’ waarin haar problemen worden bevestigd, alsook de precare veiligheidssituatie in haar regio wordt benadrukt (verzoekschrift, stuk 4). Verzoekster heeft dit document verkregen van haar maternale oom die het op zijn beurt is gaan opvragen bij het politiekantoor ter staving van haar relaas.

Ook op dit punt voert de commissaris-generaal een effectief verweer:

“2.3.1 Vooreerst wijst verweerder erop dat in de bestreden beslissing pertinent werd opgemerkt dat verzoekster haar verklaring dat ze sinds eind 2018 van haar dorp – dat volgens haar verklaringen steeds onder de controle stond van AS – naar school kon gaan in de door de overheid gecontroleerde stad Jowhar (zie NPO CGVS, p.18-19 en p.26), zeer bedenkelijk is gezien de landeninformatie met betrekking tot het leven onder al-Shabaab. Waar nu post factum wordt opgemerkt dat verzoekster niet altijd naar school kon gaan, afhankelijk van de aanwezigheid van al-Shabaab, dient te worden benadrukt dat verzoekster dit zelf nooit zo heeft vermeld voor het CGVS, hoewel haar scholing in Jowhar verschillende malen werd bevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud (zie NPO CGVS, p.11-12 en p.17-20 en p.27). Verzoekster verklaarde enkel te zijn gestopt met school toen ze door een groep van al-Shabaab leden onderweg werd gestopt samen met de andere meisjes (zie NPO CGVS, p.31-32 en p.37), wat niet geloofwaardig werd beoordeeld.

2.3.2 Wat betreft de verklaring van het ‘Jowhar Police Station’, stelt verweerder vooreerst vast dat deze brief werd opgesteld op 28 oktober 2025, aldus na kennisname van de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal, zodat het document een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont. Daarnaast merkt verweerder op dat in de brief wordt aangegeven dat verzoekster werd gered maar dat twee andere meisjes werden meegenomen door “de groep” en dat er geen nieuws is over hun lot. [Verweerder] verwijst ter zake naar de volgende vaststelling in de bestreden beslissing: “Bij de DVZ verklaarde u dat u kon ontkomen bij het incident bij de weg, maar dat Al Shabaab twee meisjes meenam (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Bij het CGVS verklaarde u dat jullie konden ontsnappen (CGVS, p. 31).”. Het roept aldus vragen op dat er in de brief wordt verwezen naar de ontvoering van twee meisjes. Uit de COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië (dd. 24/05/2022) – die aan onderhavige nota wordt toegevoegd – blijkt daarnaast dat wat betreft de afgifte van documenten corruptie nog steeds welig tiert in Somalië, dat frauduleuze documentatie de vorm kan aannemen van valse documenten, dan wel van echte documenten die zijn verkregen op basis van frauduleuze informatie en dat allerlei noodzakelijke documenten kunnen worden geregeld. Verder moet eveneens opgemerkt worden dat het een kopie van een document betreft waarvan de inhoud en de vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. Tot slot herinnert verweerder eraan dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, is dit in casu niet het geval.”

De Raad treedt het voorgaande verweer bij dat de thans door verzoekster opgeworpen argumenten en neergelegde document niet verzoenbaar zijn met haar eerder afgelegde verklaringen.

De bestreden beslissing merkt verder terdege op dat de verklaringen van verzoekster inzake het huwelijksaanzoek en ontvoeringspoging niet aannemelijk zijn. Verzoekster voert in haar verzoekschrift geen verweer tegen deze motieven, die dan ook onverminderd gehandhaafd blijven.

Verder wordt terecht vastgesteld dat verzoekster veelvuldige tegenstrijdige verklaringen aflegde. De Raad bevestigt deze als volgt:

“Op verschillende punten komen de verklaringen die u aflegde bij de DVZ op 24 april 2023 niet overeen met uw verklaringen bij het CGVS op 14 maart 2025.”

“- Bij de DVZ verklaarde u dat u met vijf andere meisjes vanuit het dorp naar Jowhar reisde om naar school te gaan, en dat telkens wanneer Al Shabaab jullie zag zij iemand meenamen (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Bij het CGVS maakt u geen melding van Al Shabaab die ook maar één klasgenote meegenomen zouden hebben, u verklaart wel dat de meisjes die in het dorp woonden beetje per beetje werden meegenomen afhankelijk van hun leeftijd (CGVS, p. 30)

- Bij de DVZ verklaarde u dat twee mannen in een auto u probeerde te ontvoeren (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Bij het CGVS verklaarde u dat ze met zeven of zo iets in de auto zaten (CGVS, p. 31).

- Bij de DVZ verklaarde u dat u kon ontkomen bij het incident bij de weg, maar dat Al Shabaab twee meisjes meenam (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Bij het CGVS verklaarde u dat jullie konden ontsnappen (CGVS, p. 31).

- Bij de DVZ verklaarde u dat uw oom na het incident zei dat u altijd binnen moest blijven (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Bij het CGVS verklaarde u dat u na de ontvoeringspoging steeds op verschillende plekken gingen overnachten.

- Bij de DVZ verklaarde u dat uw oom in de moskee benaderd werd door Al Shabaab, ze zeiden dat ze u nodig hadden (Verklaring Volgend Verzoek in DVZ dossier, vraag 12). Hij zou ontkomen zijn via een andere deur in de moskee en vertelde u daarna alles. Vervolgens hielp hij u uit Somalië te vertrekken. Tijdens uw onderhoud bij het CGVS vermeldde u niet dat uw oom in de moskee benaderd werd.”

In haar verzoekschrift wijst verzoekster op het feit dat er twee jaar tussen het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken zat en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Een zulke beperkte tijdspanne volstaat geenszins om haar meervoudige, ernstig tegenstrijdige verklaringen te verschonen, temeer daar het ook fundamentele aspecten van haar asielrelaas betreffen.

Wat verzoeksters voorgehouden vergeetachtigheid betreft, verwijst de Raad vooreerst naar de gedane vaststellingen omtrent de procedurele noden van verzoekster. De Raad herhaalt hierbij dat verzoekster op geen enkel moment tijdens de procedure gewag maakte van een psychologische dan wel geheugenproblematiek en het persoonlijk onderhoud probleemloos verliep. Tevens herhaalt de Raad dat het door verzoekster in haar aanvullende nota neergelegde psychologische attest geen medische vaststellingen bevat en louter gestoeld is op haar eigen verklaringen én de medische onderzoeken er niet in slaagden om een neurologische problematiek in hoofde van verzoekster vast te stellen. Er blijkt dan ook nergens uit dat de cognitie van verzoekster op enig moment tijdens de procedure zodanig was verstoord dat ze niet langer in staat was om coherente verklaringen af te leggen.

In haar verzoekschrift wijst verzoekster verder op de kwetsbare positie van vrouwen in Al-Shabaab gebied en benadrukt ze dat haar zus wel werd erkend. Een verwijzing naar de algemene situatie voor Somalische vrouwen is echter niet voldoende om te stellen dat men louter op basis van geslacht een gegronde vrees zou ervaren. Verzoekster dient de door haar aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. De loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op haar persoon, volstaat hiertoe niet. *In casu* werd het asielrelaas van verzoekster op goede gronden ongelooftwaardig beoordeeld. Wat de erkenning van verzoekster haar zus betreft, overweegt de Raad dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld, waarbij genoegzaam uit de bestreden beslissing blijkt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging.

Nog stelt verzoekster dat ze niet kan terugkeren naar Somalië omwille van het feit dat ze verwesterd is. De Raad merkt echter op dat uit de informatie in de EUAA *“Country Guidance: Somalia”* van oktober 2025, noch

uit de EUAA “Country of Origin Information Report Somalië: Country Focus” van mei 2025, kan blijken dat terugkeerders louter omwille van hun verblijf in Europa dreigen te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar Somalië. Bovendien verzaakte verzoekster om dit element op te werpen tijdens de procedure. De Raad merkt op dat van een verzoekster om internationale bescherming mag worden verwacht dat zij de feiten die de aanleiding vormen van haar vlucht uit haar land van herkomst en de redenen waarom zij niet kan terugkeren, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van haar relas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Dat verzoekster dit element nu pas opwerpt loutert de ernst van de voormelde vrees. Hoe dan ook wordt door de commissaris-generaal in zijn verweernota op pertinente wijze gemotiveerd dat er in hoofde van verzoekster niet kan worden vastgesteld dat zij dermate vervreemd is van de Somalische en Islamitische waarden en normen dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn:

“2.5.4 Wat betreft verzoekster haar inzet, motivatie en integratie in onze samenleving – zoals blijkt uit de neergelegde onderwijsattesten, loonfiches en arbeidsattesten m.b.t. haar werk als huishoudhulp, en de aanbevelingsbrieven van haar zus en andere personen met wie zij contact heeft in België – repliceert verweerder dat deze elementen betrekking hebben op verzoekster haar functioneren en verblijf hier maar geenszins afdoende zijn om aan te nemen dat er in haar hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor dient besloten te worden dat zij dermate is verwesterd dat zij zich niet meer zou willen of kunnen aanpassen aan de Somalische waarden en normen, dan wel dat zij als dusdanig zal worden gepercipieerd door al-Shabaab of de bredere Somalische samenleving. Zij laat na om in concreto aan te tonen dat of waarom het voor haar onmogelijk of onoverkomelijk zou zijn om, wanneer zij naar Somalië zou terugkeren, zich opnieuw in te passen in de plaatselijke maatschappij en cultuur. Verweerder benadrukt dat verzoekster tot haar achttien jaar in Middle Shabelle in Somalië heeft gewoond, verklaarde er naar de Koranschool te zijn geweest en ook naar school in de stad Jowhar en tijdens het onderhoud vertelde over het leven in haar dorp en de omgeving (zie NPO CGVS, p.10-29). Hieruit kan worden afgeleid dat zij in Somalië al een zekere maturiteit had en gevormd is naar de Somalische maatschappij. Er kan dan ook geenszins worden aangenomen dat verzoekster totaal vervreemd zou zijn van de Somalische waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een terugkeer. Verweerder wijst er verder op dat het loutere gegeven dat verzoekster zich bij een terugkeer in enige mate zou dienen te conformeren aan de in haar land gangbare en dominante cultuur, op zich niet kwalificeert als ‘vervolgung’ in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ‘ernstige schade’ in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bepaalde aanpassingen van harentwege, om zich in het openbaar aan bepaalde culturele standaarden of normen aan te passen, vormen op zich geen inbreuk op verzoekster haar fundamentele grondrechten en vrijheden.”

De Raad treedt het voorgaande verweer bij en kan uit de door verzoekster voorgelegde stukken in haar verzoekschrift geenszins besluiten tot enige mate van verwestering in haar hoofde.

Gelet op de voorgaande vaststellingen kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangaande de veiligheidssituatie van de regio van herkomst van verzoekster in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, herneemt de Raad het verweer van de commissaris-generaal dat in de lijn ligt van de motivering van de bestreden beslissing:

“UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>; EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2025-10/2025_CG_Somalia.pdf of op <https://euaa.europa.eu/>]; EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation van mei 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20250526.pdf; EUAA Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments van 13 augustus 2025, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2025_08_EUAA_COI_Query_Response_Q24_Somalia_Major_political_security_and_humanitarian_developments.pdf; COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in mindere mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclan geweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekster afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Middle Shabelle te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Middle Shabelle een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel

risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hirshabelle de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen alShabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. De controle over de regio blijft gefragmenteerd waarbij het grootste deel onder gemengde, onduidelijke of lokale controle staat van AS of de federaal gelieerde coalitietroepen. Midden 2025 was AS erin geslaagd het grootste deel van het gebied dat het sinds 2022 in Middle Shabelle had verloren, te heroveren. Eind juni 2025 slaagden het SNA en de geallieerde troepen erin om de controle terug te krijgen over Geel-Gub en Masajid Ali Gaduud in een zone die lang door AS werd gebruikt voor rekrutering en aanvallen en nog steeds hevig omstreken is. Daarnaast zijn er in de regio gewelddadige conflicten gemeld tussen de Abgaal- en de Hawadle-clans.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 1.013.352 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 138 geweldsincidenten registreert in de regio, waaronder vooral battles (80). AS voert aanvallen uit tegen de aanwezige veiligheidsdiensten (ATMIS, SNA en lokale politie), sommige hiervan zijn hit-and-run-aanvallen. Daarnaast is er sprake van interclan geweld, aanvallen tegen AS door de Abgaalclan, gezamenlijke aanvallen van de veiligheidsdiensten tegen AS en gevechten tussen verschillende SNA-eenheden onderling. Wat het geweld door explosions/remote violence betreft noteert ACLED voornamelijk AS-aanslagen gericht tegen de veiligheidsdiensten. De terreurgroep viseert ook burgerdoelwitten. De overige incidenten in deze categorie zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de internationale troepenmacht. De door ACLED geregistreerde 483 dodelijke slachtoffers zijn vooral soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties, AS-aanvallen of clanconflicten. Voor het geweld onder de noemer air/ drone strike telt ACLED 33 doden. Dit zijn gerichte aanvallen tegen AS-schuilplaatsen of -posities. ACLED noteert geen enkele burgerdode door dit geweld. In totaal noteert ACLED 28 burgerdoden voor deze verslagperiode voor 13 incidenten onder civilian targeting. AS is verantwoordelijk voor de meeste burgerdoden. Het gaat over IEDen, mortieraanslagen en het overvallen van voertuigen. Het motief is niet altijd duidelijk. AS eist ook niet alle aanslagen op. De overige geregistreerde burgerdoden zijn slachtoffers van clangeweld. Het gaat om gerichte moorden met een vuurwapen en als motieven worden clanwraak of grondtwisten vermeld.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED in Middle Shabelle van 1 april 2023 tot en met 31 juli 2025 600 veiligheidsincidenten registreert (gemiddeld 5 incidenten per week), met 2.480 dodelijke slachtoffers als gevolg (ongeveer 245 doden per 100.000 inwoners). Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten ongeveer 66.238 personen ontheemd uit Middle Shabelle.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Middle Shabelle, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

In haar verzoekschrift en aanvullende nota stelt verzoekster dat haar verwesterd profiel en psychologische problemen persoonlijke omstandigheden vormen die een verhoogd risico met zich meebrengen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. In het verzoekschrift wordt echter geenszins geduwd op welke manier verzoekster haar beweerde ‘verwestering’ een element zou zijn dat zou maken dat zij meer dan een andere burger zou worden geraakt door het willekeurig geweld in Middle Shabelle. Wat haar psychologische problematiek betreft, blijkt geenszins uit het door haar neergelegde attest dat verzoekster met een zulk ernstige problematiek kampt dat er in haar hoofde een verhoogd risico kan worden vastgesteld.

De Raad stelt vast dat de opgesomde symptomen gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoekster en zich beperken tot flashbacks, concentratieproblemen, vergeetachtigheid, angstproblemen, depressie en slaapproblemen. Het geheel van deze problematiek doet geenszins besluiten dat er sprake is van een dermate ernstige cognitieve storing die leidt tot de conclusie dat er in hoofde van verzoekster een verhoogd risico bestaat om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, temeer daar uit neurologisch onderzoek geen problematiek bleek.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP